

dette til Overvejelse, var der forskellige Meninger, og endnu i Fjor, da jeg havde en ret vidtløftig Forhandling med Finansudvalget derom, viste det sig, at der var meget afvigende Opfattelser af, hvad det vilde være ønskeligt at sætte i Stedet for det nuværende. Jeg maa i Forbigaaende bemærke, at den virkelige Udgift ikke er saa stor som den, der findes opført paa Finansloven. Efter det sidste Statsregnskab var den virkelige Udgift 29,000 Kr., medens der var bevilget omtrent 46,000 Kr. Grunden er den, at der budgetteres Beløb, som først ville komme til Udgift, efterhaanden som forskellige Privatbaner aabnes for Drift, medens Udgiften til Kommissarius, saa længe som Banerne ere under Anlæg, afholdes af deres Anlægs-konto og derfor ikke komme til at belaste Finansloven. Men naar vi skulle tale om, hvorledes den fremtidige Ordning hensigtsmæssigst burde være, maa det vel erindres, at de Forretninger, der er Tale om, ere af meget forskellig Art. Der er for det første de Forretninger, som paahvile de Kommissarier, der have med Statsbanerne at gøre, og som have Ledelsen af Ekspropriationen, naar en saadan skal foretages, enten ved ny Statsbaneanlæg eller ved Udvidelsen af de bestaaende. Denne Gerning maa der en Mand til at lede, og det en i disse Forretninger erfaren og kyndig Mand. Hvad enten man vil kalde ham Kommissarius og lønne ham med et Honorar uden Pension, eller man vil ansætte en pensionsberettiget Embedsmand til at udføre dette Hverv, bliver det vistnok væsentlig det samme. Dette er en Bestilling, til hvilken man ikke kan undvære en dertil særlig bestemt, og det tilmed en dygtig Mand. Dernæst er der de Kommissariatsforretninger, som vedrøre Privatbanerne, og herunder falde atter dels de Forretninger, som ere at udøve, saalænge Privatbanerne ere under Anlæg, dels de Forretninger, som paahvile Kommissarierne, naar Banerne ere overgivne til Drift. Hvad angaar de førstnævnte, da ere disse væsentlig af samme Art som de tilsvarende for Statsbanernes Vedkommende. Heller ikke her vil det være muligt at undvære en Mand, og det en kyndig Mand, som er i Stand til at lede de ofte meget vanskelige Forretninger, det her drejer sig om. Om man imidlertid vil samle disse Forretninger paa en enkelt Mands Haand eller ligesom hidtil vil have forskellige Embedsmænd, mellem hvilke Forretningerne deles, kan der være forskellige Meninger om. Det samme gælder

de Forretninger, som vedrøre Tilsynet med Privatbaner, som ere i Drift. Dette Tilsyn er atter af en dobbelt Art, dels et egentlig driftmæssigt Tilsyn, dels et teknisk Tilsyn. Dette sidste udøves i øvrigt ikke af Kommissarierne, men af teknisk Bistand, og det siger sig selv, at der kræves særlig Indsigt for at kunne udøve en effektiv Kontrol med Baneliniernes og Materiellets Vedligeholdelse osv. Der har nu under de tidligere Forhandlinger saavel her i Salen som i Finansudvalget været forskellige Meninger om, hvorledes den fremtidige Ordning rettest bør være. Nogle have ment det hensigtsmæssigt at opretholde en lignende Ordning som nu, kun at Forretningerne ikke burde klumpes sammen paa enkelte Hænder, men snarere burde spredes. Andre have været tilbøjelige til at mene, at man burde gaa den modsatte Vej, at man burde koncentrere Tilsynet, saaledes at man ansatte en eller to Embedsmænd, under hvem disse Forretninger samles for hele Landet. Efter den Forhandling, jeg i Aar har haft med Finansudvalget, opfatter jeg det saaledes, at Anskuelserne nu gaa i den sidste Retning, og naar der bliver Tale om at afløse den nuværende Ordning med noget nyt, vil dette ny altsaa være at lede i Retning af, at der ansættes en eller muligvis — hvis det viser sig nødvendigt — to Embedsmænd med den Op-gave at overtage disse Forretninger for hele Landets Vedkommende. Jeg skal da paa Grundlag af dette, som Udgangspunkt, lade Sagen bearbejde og skal altsaa forberede et Lovforslag om en saadan Ordning til Fremsættelse i næste Rigsdagssamling. Der er meget at overveje her, da det vil medføre en væsentlig Ændring i den nuværende Ordning. Det vil derfor være nødvendigt, at der fremsættes et selvstændigt Lovforslag om den hele Ordning. — Ved samme Lejlighed skal jeg berøre, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) klagede over, at det Tilsyn, som den kommitterede ved Statsbaneanlægene i et specielt Tilfælde har udøvet ved Anlægget af en Privatbane, har vist sig utilfredsstillende, idet der efter hans Anvisning skulde være købt Sveller, som have vist sig at være af daarlig Beskaffenhed. Jeg kan selvfølgelig ikke her udtale noget om dette Forhold; men jeg skal paa givne Foranledning undersøge, om der skulde foreligge noget, som med Rette kan lægges den paagældende til Last.

Jeg gaar derefter over til § 27, Betænkningens Nr. 184. Ogsaa her er der opført en Række Spørgsmaal, som have